

בְּגָדֶה כַּלְבִּים וְבַתְּמִימִים

וילך איש מבית לוי וגו', להיכן הlk, א"ר יהודה בר זבינה שהלך בעצת בתו. תנו עמרם גדול הדור היה, כיון שאמר פרעה הרשע כל הבן הילוד היוארה תשליכו, אמר, לשואabo עמיlein, עמד וגירש את אשתו. עמדו כולן וגרשו את נשותיהם, אמרה לו בתו,ABA קשה גזירתך יותר משל פרעה, שפרעה לא גוז אלא על הזוכרים וגורת על הזוכרים ועל הנקבות. פרעה לא גזר אלא בעולם הזה ואתה בעה"ז ולעה"ב. פרעה הרשע ספק מתקיימות גורתנו ספק איבנה מתקיימת אתה צדיק בזוא שגורתך מתקיימת שנא' א) ותגוזר אומר ויקם לך. עמד והחזיר את אשתו עמדו כולן והחזירו את נשותיהם.

(ז) סטודיו'

וּמִתְאָב אֲחָתוֹ מִרְחָק לְדַעַת מֵהִיעָשָׂה
לֹא: וַיַּרְא בֶּת-פְּרֻעָה לְרֹחֵץ עַל-הַיָּאָר וְגַם-תִּרְאָה הַלְּכָת עַל-יַד
סְאָר וְתַרְא אֶת-הַטְּבָה בְּתוֹךְ הַסּוֹף וְמַשְׁלָחָה אֶת-אַמְתָּה וְתַקְהָה:
וְפַמְפַתְּח וְתַרְאָהוּ אֶת-הַלְּדָן וְהַגְּזִינָעָר בְּכָה וְתַחַמֵּל עַל-יוּנָה וְתַאֲמֵר
כִּי-לְיָד הָעָבָרִים זוֹ: וְתַאֲמֵר אֲחָתוֹ אֶל-בֶּת-פְּרֻעָה הַאֲלָן וְגַרְאָתִי
לָהּ אֲשָׂה מִבְּקָת מִן הָעָבָרִות וְתוֹקֵךְ לְגַד אֶת-הַלְּדָן: וְתַאֲמֵר לְהָ
בֶּת-פְּרֻעָה לְכִי וְתַלֵּל הַצְּלָמָה וְתַקְרָא אֶת-אַתְּמָה הַלְּדָן: וְתַאֲמֵר לְהָ
בֶּת-פְּרֻעָה הַלְּדָן אֶת-הַלְּדָן כֹּה וְהַגְּקֹה לֵי וְאַנְּיָ אַתְּ שְׁבָרְךָ
וְתַקְחֵה הָאֲשָׂה הַלְּדָן וְתַגְּקֹהוּ: וַיַּגְּדֵל הַלְּדָן וְתַבְּאָהוּ לְבֶת-פְּרֻעָה
וַיַּהַרְקֵלָה לְבוֹן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מִשְׁהָ וְתַאֲמֵר כִּי מִנְהָמָם מִשְׁתָּחוֹ:

የነበረ የኢትዮ

אמרו שירה בשמיני של פסח. שמא אגדות חוליקות הן. ועוד פסח, ולענין קדשים חשוב הלילה אחר היום דלפיו ונחשב ביום שמינוי מיום ערב פסח, והכא אמר יומ' ז' של חג הפסח **בזאת מחרים**

ותרד בת פרעה לרוחן על היזור, אך יוחנן משומם רבי שמעון בן יהוי מלמד שירודה לרוחן מגולולי אביה, וכו' וזה אומר כי אם רוחן ה' את צואת בנות יצית נורא.

(ב) תבונת'

ונמר רבוי מאיר מנין לחיות. המתים מן החורוב
ה' שד לא נאמר אלא ישיר מכאן לחיות
ג', פרכ' ג' (ב' ג')

ויתרא את התבהה בתוך הסוף, כיוון
דחוון דקו בעו לאציגו למשתת, אמרו לה,
וביריתינו, מנהגו של עולם מלך בשור חזם גוזר
בזירה, אם כל העולם יכול איין מקיימין אותן
בנני ובני ביתנו מקיימין אותן, זאת עברה על
גוזרת אביך, בא גבריאל וחבטן בקרקע. (עמ' 12)

וְתַשְׁלִיחַ
את אמתה. מיננו זו מינה מלויקם אין לנו"
זה אין לנו טסמה, לנו ידה כיה לנו
זרועה, לו ממנה נטמ"ט וגס נמייס, ולנו יד
טסמה כיה לנו נכון טסמה, לנו כל
המיטמשם נכל נסנת כמלת, קיט טפלה מה טם
טסמה ענטטורה היה לה גוזה לגר, והיל בענינה
עלמה ידה ומוקמה, ומקיים זה לנו עדן דן;
פריג'ין אונר — עגנון 3-1

כ' בָּרוּחַ הָעָם וַיְהִי פֶּן לְבֵב פְּרֻעָה וְעַבְדָיו אֶל-הַלְמָנָדָן וְנִיאָמָר לוֹ מִה-זֶּאת
עֲשָׂנו קְרִיְשָׁלָחָנו אֶת-יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדָנו: וַיַּאֲסַר אֶת-רַכְבָו וְאֶת-עַמּוֹ וְ
לְקָח עָמָן: וַיָּקַח שְׁמָמָות לְכָבֵב בָּחוּר וְכָל רַכְבָ מִצְרָיִם וְשָׁלָשִׁים
עַל-כָלָן: וַיַּמַּעַק יְהֹוָה אֶת-לְבֵב פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיַּרְדֵף אֶת-חַרְיוֹ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְבָנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים בַּיד רַמָּה:
פְּנַיְמָה

(ג) ויזוג למלך מצרים. מיקטולין צהה
עמסס נ', וליאו שגיגעו לאלהמת ימיים שקבעו
מלך ולצורך ורמו שמיין חווילין לממליכים,
בזה ושביג'ו לפלאה ציוס הבהירני, ונחמייש
ונצחי לרפו לממליכם, ולין שגייעו ירדן
ליס, נצחרית למלו שירך ורוח יוס שגייעו מצל
פאם, לנו קולין נצילה ציוס נצבעי:
נעלם

3
שנה, כנגד זמנה ימים סקאו יסלהן מטיגנו
ממלרים פעד צהנוו צילה על כס (מדילט מגלו):

لہجہ
کے

၁၃၂

ויאמר שירה בְּיָם (ין) בְּשִׁמְחָה,
וַיַּדְמֵה בְּדַעַתּוֹ קָאלוּ בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם עָכֶר בְּיָם,
וְקָאומֶר בְּשִׁמְחָה מָוחֲלִין לוֹ עֲנוֹנוֹיו:
לְמַתָּה כְּבָבָה
פְּנֵר רְאֵוֹ פְּרֵד

א ב גיגל איש מבית לני ויקח את־בְּת־לֵי: ופָהָר הַאֲשָׁה וַתִּלְדֶּן וַתַּרְא
ב אתו קְרִיטוֹב הָוָא וַתִּצְפְּנָה שְׁלִשָּׁה יָרְחִים: וַיַּאֲמִיכָּה עַזְלֵן הַאֲפִינָּו
וַתִּקְחֵילוּ תְּבַת פְּמָא וַתִּחְמְרָה בְּחַמָּר וַיַּזְפַּת וַתִּשְׁמַע בְּהַ אֲתִיהְלֵד
ד וַתִּשְׁמַע בְּסֻוף עַל־שְׁפַת הַיאָר:

ז' במדרש (פ' כתלח) ווותע פ' ניזוט טהרה ט' יטיחל ניל מלאים גו' ווירחו קגס לא ט' יולחנינו נב' ונמטה עבדו. עד מהן לא סו יולחן ט' מכם ווילך סי' יחלוס מה ט' . ונודלו דפלנרים הווים מוכנים לדחתי טלהו ייכו' בטונטוטים ישעמכום כל סונגורייט כמנלייט לא וויאט לאט ירלה ט' ניס' עד קריינט יס' כופ'. ונמזה וחאנטה לסס צ'ירלה עקה על סצ'זטס.

המניס יט' הוון מהר כבשנעם נלכ' פולט קהנווועס קגנומואס צונא
פונה קיגנוכוואר ליטול הארי נכל וגע פט"ה מוסס לכל
קעוות יט' מלהין מונעם וארס למ' יט' טיט' מוסס האראס דנט
עהח יט' טפַס ומוקו סלען ער' ג'כ' הפל עליו פירלאס
זופחאל. וסוקו לדמיין הייס צאנפל ביזס וכבל מהר ומוחזקן
ביזו טלען ימצען וארס רין זיך ממעו מלטהיזין טלאן
ימנען הלאן ער' גיינט לו סולחנאס לאטמאיזין וגס פירלאס ממעו
פעריאס ניחוד וכל מוה שיטונון רבנוונס צוז טוטס עמו
בן גנדל עליו פירלאס וסיטזר ממעו. ווילהן ער' קברודס
פלחנאס למ' יפַרְזָו. ועל בזינה ער' הנזירים צעט' עט
על חיינו הינקוויס ציעיך וכוניכ'ל'.

בְּאָמָרִים

בָּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְכָל־זָקֵן יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶם מָשֶׁכְוּ וְקַחُוּ לְכֶם צָאן כִּי לְמַשְׁפְּחֹתֶיכֶם וְשְׁבָתוּ הַפְּסָחָה: וְלִקְתֹּתֶם אֲגַדָּת אֹזֶב וְטַבְלָתֶם בְּךָם אֲשֶׁר־בְּסֻף וְהַגָּעֵם אֶל־הַמְשֻׁקָּה וְאֶל־שְׂעִיר הַמְזֻוֹת מִן־הַקְדָּם אֲשֶׁר בְּסֻר וְאֶלָּם לֹא תִצְאֵו אִישׁ מִבְּתָחִיבָתוֹ עַד־בָּקָר:

ט' ג' ט

מידניים סחרים ונמשכו ויעלו את יוסף מיהבור ונקרו את יוסף
לישמעאים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב רואן כאל-הbor והגה און-יוסף בבור ויקרא את-בגדיו: וישב אל-אקי
וליאמר הגד איננו ואני אנה אנני בא:

כאללו הוא בעצמו יצז
במורה וחורת כי עבר

ויעבדך שיש שניים ובשנה השבעת תשלהנ' חפשי מעמך: וכי
תשלהנ' חפשי מעמך לא תשלהנו ריקם: נצניך תעניך לו נצאנך
ומארכג' ומייאבר אשר ברקן יתועה אליך תפנו'ל: זכרך כי צבר
היית בארץ מארבים יופדק יתועה אליהם עלי'ון אנכי מצוח את-
הרבב הוה הום:

ט כהמג'אג

...וַיִּפְצַרְבֶּם מָאֹד נִזְקָרוֹ אֲלֹיו וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעֲשֶׂה לְהֹט
שְׁלָתָה וּמְצֻוֹת אֲפָחָה וַיַּאֲכַל:

תודה צליינש ומיצווע על מרים יאכלעה
... ואכלו את האבש' בלילה

ויצא אליהם לוט הפתחה והדלה סגר אחרים:

ויאלח לא תצאו איש מפתח חבירתו עד־בקרא:

**הפטחה הבלתי הבלתי ביטול ועד-בידול ויליאו למלא
הפטחה:**

הַפְּמָחָה וְלֹא יִתְן הַפְּשָׁחָה לְכָא אֶל-בְּתֵיכֶם לְנִגְעָה:

וניצא לוט וירכבר | אל-חַתְנָיו | לְקִי
גָּנְעָיו וְאָמָר קֹמוֹ יֵצְאֶל מִן-הַקּוֹמָם תְּזֵה פִּרְמִשְׁתִּית יְהוָה
תְּחִתְהָשֵׁר וְיַחֲרֵב בְּמַצְעָק בְּשִׁעְןָ חֲתִיאָ

למשה ולאהרן ליליה ויאמר קומו זאוי מתקוד עמי גבראים
גם בני ישעאל וכלכון עבורי את יהוה ברברכם:

וְזַהֲזָהָה הַנְּגָשִׁים בֵּינוֹ וּבֵין־אֲשֶׁר־וּבְנֵר שְׂפֵתִים בְּנֵתִים בְּחַמְלָר
יְחִיָּה עָלָיו וּוְצָאָהוּ נִינְחָה מִתְחָדָה לְעִיר :

ויאפו אַתְּ-בָּלֶק אֲשֶׁר הָזִיאוּ מִמְּצֻרִים עֲנָה
מִצּוֹת פֵּי לֹא חֲמִין בִּגְרָשׁוֹ מִמְּצֻרִים וְלֹא יָכֹל לְחַתְמָה
וּמִצְרָה לֹא עִשּׂוּ לָהֶם:

המחבר חומר שמען – יהודו חלי – בראשי החוזרים והוא ר' יוחנן ולו געל הכלורי.
יום ליבשה נזחפכו מואולים, שירה חדרשה שבחו גואולים
הباءים עטך, ברית דזומנק,
ומבשתן לשונך, כמה גמולים.
פרקאה אוחותם, לכל רואין אותם,
ועל בנטוי כסותם, יעשו גידילים.
לבי זאת נרשמת, הפה נא דבר אמת,
למי בחותמת, ולמי חקתילים.
שינה חדרשה שבחו גואולים.
ישוב שגית לקדשה, ואל תוסיף לקדשה,
ונצעלה אור שמשה, וגסוי חצצלים. שינה חדרשה שבחו גואולים.
ידידים רוקדמון, בשירה קדרמן,
מי במקה, יהוה באלים.
בגעל אבות הוישע גנים, ותביא גואלה לבני בניתם.

הארון כבש גבריא
רמאל עלי טה

בְּקָרְבָּן כִּי־נִזְמָן גַּמְבָּר
גַּמְבָּר אֲלֵהֶם חַטָּאת

25

טו, מ (למען תזכרו ועשיותם את כל
מצוותי, והיויתם קדושים לא-לְהִיכָּם).
כוונת מצוות ציצית לדעתינו כך¹: דזה ידוע,
הברור יתברך בחכמתו המתהדרת עמו, ברא
מצוות רואיה לו, היא תעיד על שלמותו
וחכמתו, וממצוותיו המחויבת והקדמתה². אולם
העולם הפל ברא ספורי³, וזה כי הניח אותה
לבעל הבחירה — וכמאמור הכתוב (תהלים
קטו, טז) "והארץ נתן לבני אדם" — שהוא
ישלים בריאותה, ויפיק אותה לעניין נשגב ונעללה.
וזהו "בhabראים" (בראשית ד, ה) אל תקרי
"בhabראים", אלא "babראים"⁴ (ב"ר יב, יח).
ואם האדם מישר דרכו ושומר פקודת הבורא
יתברך, אך הטבע כלוי חוץ אצל ההשגהה,
ותתפשט כוחותיה לאין גבול⁵.

לְבָנָן-מִצְרַיִם
אֶת

והנה הבריאה בכללה מצאנו להכתב שמכונה האצילות הראשונה בשם מלボש, וזה (תהילים קד, ב) "עוטה אור כשלמה". וכן מצאנו במדרש (בראשית רבה ג, ד) (מהיקן נבראת הארץ? אמר ליה) נחעטף בה הקב"ה (כשלמה והבהיר זיו הדרו מסוף העולם ועד סופו... מקרא מלא הוא "עוטה אור כשלמה"... לולא שדרשה ר' יצחק בזבבים לא היה אפשר לאומרה). והוא, כמו המלבוש חוץ' ומכתה האדם אשר לא ייראה האדם ובשרו, רק לבשו. כן להבדיל בכיכול²⁰ ולפניהם נקרא כללות הבריאה "בגדי"²¹. ולפי הקדמונו קודם, כי הבריאה עדין לא נגמרה, והנich הבורא יתברך לhabchari, שהוא ישלים אותה והוא יוציאנה לשלהומותה ולבן.

העיר הבורא אותנו במצבות ציצית, ולהורות כי המזיאות היא בגד, שמשני צדדיו יש עדין חוטים שעדין לא נארגו — ולכן צירק גדייל וענף ²³ אמר תארוג את הבריאה תיעשה שותף להשיית במעשה בראשית וכמאמրם (שבת י, א) כל הzon דין אמרת (לאמתו, אפילו שעה אחת, העשה שותף להקב"ה במעשה בראשית). וזהו שאמרו סנהדרין צט, ב כל העוסק בתורה לשם (משים שלום בפמלייא של מעלה ובפמלייא של מטה. רב אמר) כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה, שנאמר (ישעה נא, טז) "לנטוע שמים וליסר ארץ". (עמ)